

גנזי המלך

ארבע נספות

קובץ שבועי בעניני יהדות מהוצאת

356

להזמנת עלונים ולפרסום טל: 0732-776776 03-677779 מופץ בכל הארץ ב-40,000 עותקים

"והביא את קרבנה עליה עשירת האיפה קמח שערים לא יצק עליו שמן ולא יתן עליו לבנה"

עומק התורה

מתוך דרשותיו של הרב אמנון יצחק שליט"א

יביא אתו אל פתח אהל מועד" (במדבר' ו יג). ופירש רש"י; 'יביא אותו, יביא את עצמו' ובספורנו כתב; כבר בארו ז"ל; 'הוא יביא את עצמו'. וזה כי אמנם כל הקרב אל מי שיחדש דבר מעצמו, נאמר שהוא מובא אל המחדש בו ע"י נכבד ממנו, כזה ש'אין חבוש מתיר עצמו' (ברכות' ה): ולזה נכתב במצורע בטומאתו וטהרתו; והובא אל הכהן. ובסוטה; "נהביא האיש את אשתו אל הפתח" (במדבר' ה טו). וכן בעבד; "נהגישו אדניו אל האלקים" (שמות' כא ו). אמנם בנזיר אשר יחודש בו גלוה ובו יהפך לאיש אחר, אין נכבד ממנו שיביאהו, אבל הוא יביא את עצמו.

ביאור הדברים; כי כל אדם כשצריך להתעלות למדרגה יותר גבוהה, או לשתחודש בו איזושהי מעלה, דרושה לו הכנה בכדי שיוכשר להשיג את המעלה ההיא. והכנה זו אי אפשר שתעשה ע"י עצמו, מכיון שלא הגיע עדין למעלה ההיא, אי אפשר שיעשה בעצמו ההכנה אליה. כמו ש'אין חבוש מתיר עצמו', כי

אבל אין הדבר מתיישב על הלב וכי לא היה אפשר למצוא אותות יותר גלויים וניכרים שיפעלו רושם יותר חזק? הלא הסימנים הללו שקבעה התורה הם בלתי ניכרים כמעט ומה הרושם שיוכלו לפעול? מי יתבונן בכך שקרבן זה משונה משאר קרבנות ומי משים לב אם יש בו שמן, או אין? ועוד שאין הסימנים מורים בעליל על תוכן עניניהם הראויים ואין ניכרת כמעט השייכות שישנה ביניהם ורק באיזה קשר רחוק יוכל להתקשר במחשבת האדם, היחס שבין שינויי הקרבן עם גנות המעשה. ה"שערים" שהם מאכל בהמה; מרמזים ומזכירים שמעשיה מעשה בהמה. ה"שמן" המזכיר לאדם ענין אור, העדרו מרמז ומעורר כי מעשיה נעשו בחושך. ה"לבנה" יש לה איזה יחס בשרשה עם האמהות שנקראו גם כן לבונה, חסרונה אפשר שיעורר ויזכיר כי היא פירשה מדרכי האמהות. אך מי יחוש לכל זה ויתעורר? ומי זה יזכור שהאמהות נקראו לבונה? והלא אפשר היה למצוא ענינים יותר בולטים שיתרשמו בלבבות בני אדם.

"נזאת תוכת הנזיר ביום מלאת ימי נזרו"

וברש"י; "קמח" שלא יהא מסולת. "שערים" ולא חטים, היא עשתה מעשה בהמה וקרבנה מאכל בהמה. "לא יצק עליו שמן" שלא יהא קרבנה מהודר, שהשמן קרוי אור והיא עשתה בחושך. "ולא יתן עליו לבנה" שהאמהות נקראות לבונה והיא פרשה מדרכיהן. "פקלי חקש" היא השקתה את הנואף יין משובה בכוסות משובחים, לפיכך תשתה מים המרים במקידה בזויה של חרס' (סוטה' טו).

מפשוטן של דברים מובן, כי לבעבור גנות מעשה הסוטה ובכדי לעשות רושם על האשה שתכיר רעת הדבר וגנותו ואף אם לא נטמאה, מכל מקום הרי התנהגה שלא כדת, כמ"ש חז"ל; "ננקה האיש מעון" (במדבר' ה לא) שמעון בן עזאי אומר; "בטהורה הכתוב מדבר; הואיל והביאה עצמה לידי דברים הללו, אף היא לא תצא מידי פורעניות" (רבה במדבר' ט כז). או בשביל הרואים שתרשם אצלם הכרת גנות הדבר להתרחק הימנו, לזה יעשה הקרבן באופן כזה שיזכיר ויבליט את הגנות שבמעשיה ויעשה את הרושם הנדרש ולכן נעשו בו הסימנים האלו.

בזה שצריך להתיר את עצמו הוא חבוש אצלו, צריך הוא להתיר את עצמו בידי ונהגה אסורות.

כמו כן כשצריך האדם לעבור למעלה יותר גבוהה בתורה וביראת ה', כל זמן שלא הגיע עדין אליה לא יוכל להרגיש אותה אל נכון ואין לו בנפשו האמצעים שיכינו אותו ויביאוהו להשיג את המעלה ההיא ורק הנכבד ממנו אשר רכש לו כבר אותה המעלה הוא מוליכו אליה ומשפיע עליו מכחו עד שמכשירו להשיג את המעלה.

אבל הנזיר, אשר נתעלה כבר למדה מופרשת משאר בני אדם וצריך להשיג עוד מעלה יותר גבוהה ע"י הגלוח, אין נכבד ממנו שישפיע עליו ויכשירו לזה, כי למעלה מיוחדת זו יכול להגיע רק זה אשר היה נזיר לה' ואין מצוי תמיד אדם אחר שנהג כבר נזירות והגיע למעלת הגלוח ועומד בה עדין, אשר הוא יוכל להביאו ולהכינו לזה ולכן אי אפשר שתעשה בו ההכנה רק ע"י עצמו אשר הזיר לה' הוא יביא את עצמו. זהו פירושן של דברים בעזרת ה' בדברי הספורנו בקצור לשונו הזהב.

אך גם בזה יש להתבונן; האם אי אפשר למצוא ענינים כאלו שיעוררו את האדם לידי התפעלות והתרגשות הנפש וירוממו את רוחו ואשר על ידיהם יסוגל להשיג את המעלה הדרושה, יותר מאשר ע"י ההשפעה שאדם נכבד יוכל לפעול עליו עי"ז שהוא יביא אותו? אמנם אפשר שיפעל אדם על חברו כשהוא נכבד ממנו ועצם הולכתו והבאתו יש בה כדי הכנה למעלה ההיא שהמונהג על ידו הולך להשיגה, אבל הלא ראוי היה למצוא ענינים יעילים שיהיה בכחם במדה גדולה לעורר את נפשו ולהעלותו למצב התרוממות ועי"ז יוכשר להשיג את המעלה שהוא הולך אליה.

אמנם חשובים מאד הרשמים הכי דקים הנעשים בנפש האדם ולו גם הטמירים הבלתי ניכרים, אבל עדין השאלה; נשאלת למה לא בחרה התורה בענינים כאלה שיש בכחם יותר כדי לפעול? והנה כל זה עוררנו לחידוש גדול והוא אולי ההיפך מכפי שרגילים לחשוב תמיד, אבל כמדומה שהוא הנכון.

שהתועלת הרצויה היא דוקא ע"י דברים שאינם מעוררים התפעלות ורק מניחים רשמים דקים, שאז מגיעים הם לנימי הדקות שבנפש האדם ומעוררים אותן, כי כשנעשים דברים יותר יעילים ויותר ניכרים, אף שבשעת מעשה נדמה שהם עושים רושם על האדם ומביאים אותו לידי התפעלות והתרגשות מרובה, אבל באמת אינם

פועלים כ"כ, שדוקא מחמת שהם עושים רושם חיצוני גדול, הם מניעים את הכחות היותר קטנים שבאדם והרושם מתרחב ומתפשט בכל הכחות ההם, עד שאינו מגיע אל הכחות היותר דקים ששם היה צריך להגיע.

השלחן ערוך והכל מוכן לסעודה והשרצים באים וחוטפים את הכל, אחרי שיש כאן מזון לכחות השפלים ולרגשות הפשוטים, ממלאים הם את כל המקום והרושם נבלע בכחות ההם. נמצא שרק צדדיו החיצוניים של הדבר עשו רושם הנרצה ודוקא הרשמים הדקים הבלתי ניכרים שאינם מעוררים ואינם מביאים לידי התפעלות את כל הכחות שבנפש האדם, אבל מגיעים המה לנימים הנדרשים, למקום שהם צריכים שם לפעול ומניעים את הכחות המעולים שבנפשו.

לפי דברינו נתישבה ההערה והתשובה נכונה היא. אבל לפי האמת, אין זה נכנס מעיקרא בגדר קושיא, קושיא כזאת דומה לרואה איזה מכונה נפלאה ואינו יודע ענינה ומקשה לומר מדוע מניעים את המכונה הזאת בחומר זה, מן הראוי היה להניע אותה בחומר יותר טוב? הלא מכונה כ"כ יפה, כ"כ יקרה ואין ראוי להסיקה בחומר פשוט כזה?! מי שאינו יודע את המכונה ועניניה, אינו יכול לדעת מה דרוש לה, התורה ניתנה לפי ידיעת עניני האדם והעולמות משרשם ותכליתם, כי על פי התורה נבראו העולמות, נסתכל הקב"ה וברא את עולמו וכלפי שמיא גליא כי רק אילו ראויים להניע את נפש האדם, את הנקודה הפנימית הצריכה להתעורר לתכלית הנרצה.

המבין את טעם התורה בפשוטו יודע רק את הלבוש, אבל התורה יש לה לבושא, גופא, נשמתא ונשמתא דנשמתא וכן למעלה אין שיעור. טעם זה שאנו מרגישים בלבוש, אם נחזור אל פנימיותו נמצא בו טעם יותר עמוק ואם נחזור אל נשמת הטעם הזה נמצא בו טעם נסתר וכן עוד יותר לנשמתא דנשמתא וכן למעלה מזה. וכל אלו הטעמים הנסתרים שישנם במצוות התורה הם אותם הטעמים הנגלים, רק שהתעלו יותר אל נשמת אותו הטעם שיש לו שייכות לגוף הטעם, כאותה שייכות שיש לגדלות הגוף עם גדלות הנשמה.

וזהו התעודה של לומדי תורה לחזור יותר אל נשמתה, כל אחד לפי כחו בכל מקצוע שעוסק בו בין באגדה ובין בהלכה, שרק אז אפשר להתעלות ולהבין את אמיתתה ובוזה נמצא את נעימות התורה, כי מי שלא ישתדל להתעלות אל נשמת התורה, אי אפשר לו למצוא את העדן

והנועם הקדוש שיש בה. הננו מתפללים לה'; **'והערב נא ה' אלקינו את דברי תורתך בפינו'** ולדאבוננו לומדין אותה באופן כזה שאי אפשר למצוא את ערבותה, לומדים ורואים רק את הלבוש ואין עמלים כלל להבין את הנשמה, עד שבאנו לידי כך שנאבד ממנו הטעם בתורה וכל נעימותה. חכמינו ז"ל אמרו: **'עתידה תורה שתשתכח מישראל'** ואמנם כבר נשתכחה בעולם. הנשמה כמעט שנשתכחה. ובלי נשמה גם הגוף לא יוכל להתקיים.

ראיתי ברש"י ז"ל דברים אחדים אשר נפלאתי מהם מאד, ממש רוח הקדש הופיע בבית מדרשו. **איתא בגמ'; 'אמר רבא: 'למיימינין בה סמא דחיי, למשמאילים בה סמא דמותא''** (שבת פח:). **ופירש רש"י ז"ל; 'למיימינים בה; עסוקים בכל כחם וטרודים לדעת סודה, כאדם המשתמש בימין שהיא עיקר'**. הראיתם מה הוא ענין **'משמאילים בה'**? אם אין האדם משתדל בכל כחו להבין בתורה ולדעת סודה, הרי סם מות היא לו! לימוד התורה הרי הוא סם חיים, רק אם עסוקים בה בכל כח וטרודים לדעת סודה כאדם המשתמש בימין. הלומד תורה, כך הוא מבין אותה, מרגיש את נעימותה וחי בה, אבל אם לא ישתדל האדם לדעת את פנימיות התורה ולהגיע אל סודה, הרי סם מות היא לו. ובאמת אי אפשר שתהיה אחרת, כי הלא תמיד נתקלים בסתירות שהתורה מלאה מהם בכל מקום לפי פשטות לימודה. ואי אפשר שלא ינגף האדם במכשולים הרבים ההם, אם לא ישתדל לחזור אל נשמת התורה וליהנות מאורה.

עכשיו בדורותינו אין זה מורגש כ"כ, כי אמנם עתה אין זה כ"כ סם המות, אימת סם המות מוטלת רק על החי, אבל למת גם סם המות אינו מזיק. אלה שאין מבקשים כלל את האמת ואין משתדלים להבינה, אינם מתעניינים בקושיות ואינם נכשלים בסתירות, אבל בעת שהכל דרשו להבין ולדעת את הכל, אמנם היה הלימוד בלי ידיעת הנשמה סם המות, מפני הסתירות הרבות הנראות לעין הלומד את התורה ע"פ הלבוש בלבד.

לכן מי האיש החפץ חיים המשתוקק להבין את נשמת התורה, למצוא את נעימותה ולזכות לסם חיים שבה, ישתדל ויתעלה בה. גם בלימוד ההלכה צריכה להיות עיקר המטרה להגיע אל נשמתה, להבין את סודה כל אחד לפי יכולתו, כי זהו עיקר לימוד התורה וענינה. ויערבו דברי התורה בפינו וה' יהיה בעזרנו. **(שעורי דעת' ח"א מא' נשמת התורה).** ■

קבלה

"נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע"

'פסקה זוהמתם'

הסיבה שהרשע אינו מבחין בהר הניצב מעברו השני של חוט השערה שלפניו, היא, צורתו המיוחדת של ההר. דומה הוא לגיגית גדולה, בתוך ההר ישנו חלל גדול מאד, שבו יכול האדם לטייל ארוכות בלי להבחין שבעצם זו מלכודת שממנה לא יצא לעולם. ולכן הצדיק, השוקל את צעדיו, מבחין מיד שהר לפניו ונוהר. אך הרשע, נמשך אחרי הברק החיצוני ונכנס "לטייל", אך סופו כאמור; **'שם תהא קבורתכם'**. דומה הדבר לזבוב שנחת על צלוחית שקופה המשמשת כמלכודת זבובים ורואה את חבריו הזבובים מטיילים בתוכה ומלקקים דבש. מיד הוא מתקנא בהם ומחפש דרך להצטרף אליהם. אך משנלכד, שוב אינו יכול לצאת וטובע שם במים. כך האדם הסובר שיוכל תמיד לפסוח על שתי הסעיפים, סופו שילכד במצודת היצר, עד שלא יוכל לבחור עוד באמת, כי יתקשר אליו ככלב ושם תהא קבורתו. ■

שם יבוא להסית את האדם לעקור את הכל בפעם אחת, לא יצליח, לפי שהאדם יראה בחוש כי רע ומר יהיה לו. לפיכך הוא בא בערמה ומפתה אותו לדבר קטן, דק כחוט השערה, שבמבט ראשון לא ניכרת בו כלל השלילה. אחרי שמצליח להכשילו, הוא ממשיך להחטיאו, כמו שנאמר; **"הוֹי מַשְׁכֵּי הַעֵזוֹן בְּחֻבְלֵי הַשָּׂנֵא וְנִכְעָבוֹת הַעֲגָלָה חֲטָאָה"** ('ישעיה' ה יח). בנקודה זו נבדל הצדיק מן הרשע. הוא רואה את הנולד ומבחין ברעה אליה עלול **'חוט השערה'** לגרור אותו. יודע הוא, שסופו להגיע ל'**הר גבוה'** של חטא, **'ש'כן דרכו של יצר הרע; היום אומר לו: "עשה כך!" ומחר אומר לו: "עשה כך!" עד שאומר לו: "עבוד עבודה זרה!"** ('שבת' קה:). כדי שלא יגיע לידי מצב של **'הר'**, אוזר הצדיק את כל כחותיו כדי לכבשו. לעומתו, הרשע, אינו חש להזהר מ'**חוט השערה'** שלפניו והולך ונכשל, עד שמת ברשעו.

"נִתְצַבּוּ בְּתַחֲמֵית הַהָר" ('שמות' יט יז) מלמד שכפה הקב"ה עליהם את ההר כגיגית ואמר להם: **"אם אתם מקבלים את התורה מוטב. ואם לאו? שם תהא קבורתכם"**. אמר ר' אחא ב"ר יעקב; **"מכאן מודעא רבה לאורייתא"**. אמר רבא: **"אעפ"כ, הדור קבלוה בימי אחשורוש, דכתיב: "קָמּוּ וְקַבְּלוּ {וְקַבְּלוּ} הַיְהוּדִים"** ('אסתר' ט) **"קָמּוּ מֵה שִׁקְלוֹ כְּבָר"** ('שבת' פח:). **הסבא מנובהרדוק זצ"ל בספרו 'מדרגת האדם'** (חלק א עמ' כח) שואל; מדוע היה צריך לכפות עליהם הר כגיגית, הרי באותה שעה היו בשיא ההתעלות אמרו; **"נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע"** ('שמות' כד ז), **'פסקה זוהמתם'** (עיין 'עבודה זרה' כב) **'והגיעו למדרגת אדם הראשון קודם החטא! ומבאר; חז"ל אומרים על היצה"ר: 'צדיקים, נדמה להם כהר גבוה. ורשעים, נדמה להם כחוט השערה' ('סוכה' נב). ביאור הדבר; היצר הרע יודע,**

משבר

'עמוד וערוך מקרא שקרית ומשנה ששנית'

לא להכנס למשבר

לו: **'עמוד וערוך מקרא שקרית ומשנה ששנית'**. וכל התורה שבן אדם לומד כל ימי חייו, צריך להיות רק לתכלית זה; שלא יבוש ולא יכלם לעולם ועד, בעולם האמת הנצחי. וכאשר לומד לתכלית הזו בלבד, אז לא אכפת לו שום עניני כבוד. ושום קנאה לא תעלה על לבו. ולא אכפת לו אם מחשיבים אותו כאן ואם מכבדים אותו כאן. שום דבר לא אכפת לו, כי כל מחשבותיו נתונות רק להוסיף עוד ועוד תורה לעולם שכולו תורה. ואז אין לו משברים ותמיד הוא בשמחה. ■

יותר ממנו. ושחבריו שואלים שאלות טובות באמצע השעור והוא אינו שואל, כל זה גורם לו צער. והקנאה אוכלתו ומקבל 'משבר'. אבל דע לך, שהאמת היא שלומדים תורה רק בשביל דבר אחד ויחיד; שאחרי מאה ועשרים שנה באים לעולם האמת, עולם הנצח. ושם, לא תופס שום חשיבות שום ענין שבעולם, לא רכוש ולא נכסים ולא שום דבר, רק דבר אחד ויחיד: תורה! ושם, כל המשא ומתן הוא רק בתורה. ושם יבחנו כל אחד ואחד על ידיעותיו בתורה ויאמרו

בספר 'פניני רבינו' הקהילות יעקב (עמ' ט) כותב; פעם אחת נכנסתי אל רבנו זצוק"ל יחד עם בחור אחד שלא ראה סימן יפה בתלמודו. רבנו זצוק"ל הורה לנו לשבת ועוד לפני שמסרתי לו את הפתק, כבר פנה אל הבחור ופתח ואמר במתק לשונו; "אתה יודע למה יש בחורים ש'נשבר להם' בלימוד, שפתאום מקבלים "משבר"? יש לזה רק סיבה אחת; מפני שלומדים וחושבים על כבוד, שרוצה שהראש-ישיבה יחזיק ממנו ושיכבדו אותו. וכואב לו שחברו יודע

"אִישׁ אֲשֶׁר יִתֵּן לַפֶּהָן לוֹ יִהְיֶה"

שלשה אוהבים לאדם

"מִיָּנִין נֶשְׁכָּר בְּזֵיר"

'מתנגד' אחד נזדמן פעם לחצרו של הצדיק, ר' ישראל מרוז'ין וראה שם חסידים המסובים בבית המדרש ליד בקבוק 'משקה' ומאזינים לשבחי צדיקים, אגב לגימה מן הטיפה המרה. התפלא ה'מתנגד' למראה עיניו והחליט להשמיע מהרהורי לבו באזני הריז'ינאי בכבודו ובעצמו. לאחר המתנה ארוכה, זכה לבסוף ה'מתנגד' האורח, להתקבל ע"י ר' ישראל בחדר תלמודו. וכאשר ניצב פנים אל פנים מול הצדיק, אמר לו בנימה של מוכיח; "יראה נא הרבי, עד כמה שונים הם ה'מתנגדים' מן החסידים. בשעה ש'המתנגדים' מסיימים את התפילה בבית הכנסת, הם לומדים פרק משניות ביחידות, או בחבורה. ואילו החסידים, עם סיום התפילה, פותחים בקבוק 'משקה' ומזוגים לעצמם כוסית יי"ש באוירה של עליצות ושמחה". "נכונים הדברים שאתה מספר על ה'מתנגדים' ועל החסידים" השיב הריז'ינאי לאורח "יש דברים בגו, ה'מתנגדים' מתפללים תפילה קרה ונטולת רוח חיים והרי מנהג הוא בישראל, שלומדים משניות לזכרו של המת, משום כך סומכים ה'מתנגדים' לימוד משניות לתפילות היום. לעומת זאת החסידים, תפילתם אפופה התלהבות ושמחת חיים. ובידוע, שהחי זקוק למעט 'משקה' להגדלת השמחה שבלב".

"בְּרִכְבָּהּ ה' נִישְׁמָרָה" (במדבר' ו כד)

וברש"י מדברי רז"ל; "בְּרִכְבָּהּ שיתברכו נכסיו. 'נִישְׁמָרָה' שלא יבואו עליך שודדים ליטול ממנו". אם האב נותן לבנו מתנה, בעין יפה הוא נותן ובלב טוב ומיעץ לבנו, איך להתנהג עם הממון

אוהבי, אשר בטחה נפשי בו ואבקשנו, שילך לפני המלך, כדי שימליץ טוב עלי". הלך וקרא לאוהבו הראשון שהיה אוהבו ביותר ולא אבה ללכת עמו. עזבו והלך בפחי נפש. החליט בנפשו ללכת אל אוהבו השני ולבקש מלפניו ללכת עמו לפני המלך. אמנם הלה הסכים ללכת אתו, אבל לא להכנס אל המלך. הלך אצל השלישי, שלא היה חושבו לכלום ובקשו שילך אתו לפני המלך, אחרי שספר לו כל מה שארע לו עם שני חבריו. אמר לו; "אל תירא, אני אלך אתך ואכנס לפני המלך ואליץ בעדך, עד שתנצל מידו ולא תאונה אליך רעה". הלך עמו ולמד עליו זכות והצילו. האוהב הראשון שהיה אוהבו ביותר; הוא הממון, שחביב לו לאדם מאד, עוזבו ביום פטירתו ולא יוליד בידו מאומה, שנאמר; "לא יבד אֶחָיו כְּבֹדוֹ" (תהילים' מט יח). האוהב השני; הם הבנים והקרובים שמלוין לאדם עד הקבר ולאחר שנקבר נפרדים מעליו ועוזבים אותו לנפשו. החבר השלישי; שהליץ בעדו והצילו, הם התשובה ומעשים טובים, שהולכין עמו לאחר פטירתו להליץ בעדו, שנאמר; "נִהְיֶה לְפָנָיו צְדָקָה" (ישעיה' נח ח). והמלך ששלח אחריו, הוא ממ"ה הקב"ה, שאין לפניו משוא פנים ולא מקח שוחד. ולא ינצל אדם מדינו, כי אם בתורה ובמעש"ט. ע"כ במדרש. האוהבים היותר נאמנים לאדם, הלא המה קדשיו שלו, המה יהיו אתו בתמידות, המה רעיו, אוהביו ופרקליטיו להליץ עליו לטובה לפני אדון הכל. ועל האדם להרבות אוהבים כאלו בחייו ולהתרועע אתם תמיד, אחרי שהם אוהביו נצח. והכתוב סיים ואמר; "אִישׁ אֲשֶׁר יִתֵּן לַפֶּהָן לוֹ יִהְיֶה". והוא, כי מכל הממון שהאדם רוכש בעודו בחייו, לא ישאר לו מאומה ולא לו יהיו בסוף, רק מה שפזר לצדקה וחסד הם שלו בעצם; "אִישׁ אֲשֶׁר יִתֵּן לַפֶּהָן לוֹ יִהְיֶה". היינו; שאותן המעות, הם שלו. (חפץ חיים' עה"ת) ■

שלא ילך לאיבוד, אלא אדרבה יתרבה יותר ויותר. אולם עושר שבא מצד אחר ואינו ברכת ה', דהיינו; גזל וחמס, או ע"י חלול שבת וכדו' ע"י שאר עברות, אותן המעות לא באו מצד אוצרו הטוב של הקב"ה, אלא שהאדם חטף אותן מעצמו. ואין עין הקב"ה עליהן לטובה כלל והם כלים ונאבדים מהר מן האדם, או שהאדם כלה ונאבד מהם. כמו שכתוב; "עֲשֵׂה עֶשֶׂר וְלֹא כְּמִשְׁפֵּט בְּחָצִי יָמוּ {זְמִינוּ} יַעֲזֹבֶנּוּ" ('ירמיה' יז יא). ופרשו המפרשים; או שהעושר כלה בחצי ימיו של האדם, או שהאדם כלה בחצי ימיו מן העושר ועוזב אותו. ולפעמים בא הכליון עוד ע"י כמה מחלות וצרות ר"ל, עד שיצא שכרו בהפסדו. ושמתחו מאז, נהפכה לו לתוגה ר"ל. וזהו שכתוב; "בְּרִכְבָּהּ ה' הִיא תְּעֲשִׂיר וְלֹא יוֹסֵף עֲצָב עִמָּה" ('משלי' י כב). ורק אז הקב"ה משמר את ממונך מן המזיקים והשודדים, אם באו אליך (הממון) ביושר ובצדק. (חפץ חיים' עה"ת)

"נִאִישׁ אֲת קִדְּשִׁיו לוֹ יִהְיֶה אִישׁ אֲשֶׁר יִתֵּן לַפֶּהָן לוֹ יִהְיֶה" (במדבר' ה י)

כל איש ואיש, מפעולותיו שעושה, מאומה לא ישא בעמלו. ורק עניני התורה הקדושה שקיים בגופו בעודו בחייו, המה יהיו לו לנצח אתו בחבורתו. ולא כהיצה"ר וכת דיליה, שהמה נראים לו לאדם לאוהבים ומתחברים עמו לפי שעה. ובעת דחקו נפרדים מעליו. ומשלו במדרש ע"ז משל; 'לאדם שהיו לו שלשה חברים; האחד אוהבו מאד. השני אוהבו מעט. והשלישי לא היה אוהבו ולא חשבו למאומה. פעם אחת, שלח המלך לקרוא לאותו אדם וסריסי המלך הבהילו להביאו לפניו. והיה זה האדם מתירא ואומר; "שמא הלשינו עלי לפני המלך ויהרגני. אלך לחברי

ירושלים אודיטוריום חוות הנוער הציוני' שד' שי' ענגון 24 ביום שי' ד סיון 6/6/11
 השערים יפתחו ב' 20:00 תחילת התוכנית 20:30 כניסה 20 שקל

© כל הזכויות שמורות לארגון "שופר" ההרצאות מאובטחות

שידור חי באתר 'שופר' WWW.SHOFAR.NET

בס"ד

אתר שופר TV החדש www.shofar.tv

להורדה. ספורים אישיים. כתבות יחודיות וחשיפות מאחורי הקלעים. ועוד הפתעות רבות. האתר מיועד בעיקרו למנויים קבועים שיוכלו להיחשף לכל תכניו ללא כל הגבלה וינתנו להם פריבלגיות מיוחדות לפי תרומת המנוי, פרטים באתר. בחודש הראשון כולם נחשפים לכלל האפשרויות שבאתר. נשמה לראותכם נהנים מהשקעתנו לתועלתכם.

פרסום בכל דפי האתר בכמה אופנים וגדלים במחירי מבצע למפרסמים הראשונים 050-6500666 אליהו

ישיר והרב עונה לשאלות הצופים בשידור חי. יש תמלול לכל הרצאה והרצאה שניתן להוריד. יש מסך סינימה ביתי מיוחד לשידורים ישרים. שידורים חוזרים שמועלים מיידית. פלייליסט אישי לכל משתמש. אפשרות שליחת כל תוכן והורדה ישירה. פריצת חדשות בזמן אמת בכל שעה ללא הפרעה לגולש. ברכות מהרב אמנון יצחק שליט"א בכמה אופנים. שעורי גמרא מרוכזים של רבנים רבים. שעורי השאלה השבועית העולמית! שעורי הלכות. הרצאות חיות. סרטים שונים. ספרים שלמים

לאחר 3 שנים של מחשבה והשקעה של מאות אלפי נח הגענו בס"ד לגרסת הבטסה הראשונה של אתר היהדות הגדול בעולם אתר שופר tv בעיצוב מדהים (עם אפשרות לעיצוב אישי) שעלה בשבוע האחרון לאור ותוך שבוע אחד נצפו כחצי מליון כניסות.

מעבר לתצורה המדהימה והידידותית ישנם חידושים ייחודיים שלא היו באתר הישן, ביניהם:

ניתן לשאול את הרב אמנון יצחק שליט"א תוך כדי ההרצאה באימייל

"ובוטח בה ישגב"

הנה ברגע קטן הפסיד הגואל את כל העתיד של מלכות בית דוד, ומשיח, עד סוף כל הדורות

"וַיְהִי בַּחֲצֵי הַלַּיְלָה" (רות' ג ח) זש"ה; "חֲצוֹת לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לְךָ עַל... (תהילים' קיט סב). 'כך אמר דוד; "חייב אני לקום להודות לך על מה שעשית לזקני ולזקנתי בחצי הלילה שנא'; "וַיְהִי בַּחֲצֵי הַלַּיְלָה וַיִּחַד הָאִישׁ וַיִּלְפֹּת שֵׁאִילוֹ הַתַּחֲלִיל לַה קַלְלָה אַחַת, מֵהֵיכָן הֵייתִי עוֹמֵד? נַתַּן בִּלְבוֹ וּבִרְכָה...". וע"ז הביא 'הילקוט' את הפסוק; "חֲרַדְתָּ אֶדָם יַתָּן מוֹקֵשׁ וּבּוֹטַח בְּה' יִשְׁגָּב" (משלי' כט כה). בדין היה לקללו, אלא "ובוטח בה ישגב" "נתן בלבו וברכה". דהיינו; שרות ידעה בבירור שהמעשה שהולכת לעשות הוא ממש סיכון שח"ו לא תגיע לקללה ואז אבדה תקותה. ולכן היתה מלאה חרדה שאין כמוה. וממילא נתמלאה בבטחון בה' יתברך לגמרי שהשליכה את נפשה מנגד לשמוע בקול דברי חמותה. ובטחון זה, הוא מה שעמד לה שנתן ה' בלבו וברכה.

ואפשר לפרש ג"כ בעוד פירוש עפ"י מש"כ 'העמק דבר' בריש פ' וישלח וכן 'בהרחב דבר' שם; שהבוטח בהי"ת אין לו לירא מכלום ואין לו לעשות השתדלות כלל, כמו יעקב שברח מלבן. ומאחר שראה שבכל זאת לבן רדף אחריו אע"פ שלא יכל לנגוע בו לרעה. לכן אח"כ, כשבא לארץ חשב לעשות השתדלות בדרכי שלום, עם עשו כדי לתקן את טעותו בהנהגתו עם לבן. ואז היתה עליו טענה כמפורש במדרש. ולכן סיים בפרושו; שנסתרים דרכי השי"ת. אלא שהביא את הפסוק "חֲרַדְתָּ אֶדָם יַתָּן מוֹקֵשׁ וּבּוֹטַח בְּה' יִשְׁגָּב". ועפ"י פירש שיעקב הצטער על מה שחשש שעליו לעשות השתדלות. ועל זה נא';

"וַיִּצַר לוֹ" (בראשית' לב ח) על שיעשה השתדלות, דהיינו; ש"חֲרַדְתָּ אֶדָם יַתָּן מוֹקֵשׁ" דהיינו; שבגלל החרדה גופא ואי הבטחון לכן מגיע ח"ו המוקש. אלא שבכל זאת הקב"ה ברחמיו יודע שמ"מ הרי בטחונו בה' ולכן "ישגב" על ידי הקב"ה. וכן בדוד המע"ה שאמר: "הַעֲבֹר חֲרַפְתִּי אֶשֶׁר יִגְרַתִּי". כי חרפה היא להבוטח בה' לגור (לפחד ולירא). וסיים וע"ז א' הנביא: "מִי אֶת וַתִּירָאֵי מֵאֲנֹשׁ נְמוֹת וּמִפֶּן אֶדָם חֲצִיר יִנָּתֵן וַתִּשְׁפַח ה' עֵשֶׂף... וַתִּפְחַד תְּמִיד כָּל הַיּוֹם...". (ישעיהו' נא יב יג). - (ובכל זאת הי"ת ישגבנו תמיד).

וַיֹּאמֶר הַגָּאֵל לֹא אוֹכַל לְגַאֵל לִי פֶן אֶשְׁחִית אֶת נַחְלָתִי גָאֵל לְךָ אַתָּה" (רות' ד ו). הנה ברגע קטן הפסיד הגואל את כל העתיד של מלכות בית דוד ושלמה ומשיח, עד סוף כל הדורות והפסיד מה שהיה כבר ממש בידו. וביאר בזה הרה"ג ר' יצחק ז. שליט"א את הפסוק: "וַיָּבֹאוּ עֲלֶיךָ כָּל הַבְּרָכּוֹת הָאֵלֶּה וְהַשִּׁיגְךָ" ('דברים' כח ב). מה שצריך ביאור מה פירוש "וְהַשִּׁיגְךָ"? כאילו האדם בורח מהברכות!. (ועי"ש 'בהעמק דבר' שפירש כשאדם כולו שקוע בעמל התורה וביר"ש, לא ישית עיניו על ברכות עולה"ז ולא יראה לטרוח לקבלם ולהגדילם ולשמרם, וגם כן אם יזכה בהם לא יעריך את טובות העוה"ז כל עוד שקוע הוא בדרגותיו בדביקות בהשי"ת. אבל הברכות ישיגוהו בכל זאת עד מדה כזו שאפילו הוא בגדלותו יריגיש בטובות הברכות שישגיגוהו. ועל כרחו יראה את חסד השי"ת עליו. וביאר שלפעמים מגיע לאדם שכר וזכות גדולה ויגיעו עד אליו ממש, כך שרק יושיט ידו והם כבר בידו והוא מאבד בידים את המובא אליו. כמו כאן בזכות שבאה לידיו של טוב ובוועז זכה בזה. וזה הפרוש "וְהַשִּׁיגְךָ" ברכות

הי"ת ולא יאבדם כשיגיעו עד אליו, אלא ישיגוהו ויהיו בידו. ולכן הגואל הפסידם ברגע קטן. אבל בוועז שבדרך הטבע היה צריך להפסידם כלשון ה'ילקוט' "וַיִּלְפֹּת" ('רות' ג ח) ש'אילו התחיל לה קללה אחת' וכן ביצחק אבינו. דקאי אחרדת אדם שנאמר גם ביצחק אבינו "וַיִּחַד הָאִישׁ וַיִּלְפֹּת" וכן בוועז "וַיִּחַד הָאִישׁ" שבדרך הטבע היו מפסידים בין רגע את כל עתידם ע"י הקללה שבאה בדרך הטבע ע"י חרדה פתאומית מכעס הגישה שלא כדרך העולם שמביאה חרדה ותגובת קללה בעטיה. ורק הבטחון של מעשה המצוה שנאמרה ברוח הקודש של רבקה שהכריחה את יעקב אבינו לקיים את מאמר הנבואה. וכן מה שנא' ע"י נעמי ש'הילקוט' מביא להשוותה לכאן לעשות את מעשה המצוה כפשוטה כפי שצותה עליה נעמי הוא שהביא לשכר הזה. שלא תבוא ח"ו קללה, אלא הקב"ה נתן בלבו וברכה. כיון שנאמר עליהם: "ובוטח בה ישגב" דהיינו; הבטחון של יעקב אבינו והבטחון של רות.

ועל נס זה שנעשה לדוד ולזרעו עד עולם שיבוא משיח צדקנו עי"כ, היה דוד המלך קם בכל לילה בחצות להודות להשי"ת. וז"ל התנחומא; 'אמר דוד אני חייב לעמוד ולהודות לך על מה שעשית עם זקני ועם זקנתי בחצי הלילה שנאמר: "וַיְהִי בַּחֲצֵי הַלַּיְלָה וַיִּחַד הָאִישׁ וַיִּלְפֹּת" ('רות' ג ח). לכך; "חֲצוֹת לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לְךָ עַל מִשְׁפָּטֶי צְדָקָךָ" (תהילים' קיט סב) עכ"ל. דהיינו; שהקב"ה הצילו מקללה. ולעולם לא היה דוד מגיע לעולם ח"ו. וא"כ כמה עלינו להודות על כל הנסים שנעשו לאבותינו שהגיעונו על הלום? ('בעקבי אליעזר' על התורה, חמש מגילות, תקופות השנה). ■

תמונות מהרצאתו של הרב אמנון יצחק שליט"א בשבוע שעבר בעוד

קייטת נשים חלואית

3 לילות, 4 ימים, פנסיון מלא
באוויר ובאווירה מיוחדת במלון יפה נוף ערד
בין התאריכים: 26/06/11 עד 29/06/11

* נסיעות לים המלח
* הרצאה בנושא שלום בית
* סדנה באומנות

ועוד...

ניתן לקבל פרטים בטלפון

והכל במחיר של 950 ש"ח ב-3 תשלומים
לפרטים והרשמה:
02-5833440 050-4144433 057-3140150

מבצע

DVD 3

בי"ח ש"ח בלבד

ניתן להשיג ב'שופר'
03-6777779

נופש אמצע שבוע במלון "יפה נוף ערד"

עם הרב אמנון יצחק שליט"א

מיום שלישי בצהריים עד יום חמישי או עד ששי בצהריים

י"ז"ג אייר 12-15/7/11

פנסיון מלא 3 ארוחות

הרצאות, בריכה, פעילות לילדים

רישום בטלפון 03-6777779

נותר חדרים
אחרונים
לדכאי חיי כפלים
לידה ראשון חנם
לידה שני 500 ש"ח לווה
אפשרות ללידה אחד

טיול לקברי הצדיקים

עם הרב אמנון יצחק שליט"א

ביום שלישי י"ב סיון 14/06/11

זכאי
"כח כפלים" חינם!
"חי כפלים" 50% הנחה

מירון - קבר רש"בי

טבריה - רמב"ם, ר' מאיר בעל הנס

14:00 ארוחת צהרים - באולם 'ברז'יק' בטבריה

15:15 תפילת מנחה

15:30 הרצאת הרב אמנון יצחק שליט"א

יציאה מנקודות האיסוף בשעה 7:30 בדיוק!

הישיבה בהפרדה מלאה!

ההרשמה במשרדי 'שופר' רח' מתתיהו 10 בני ברק

03-6777779 בין השעות 09:00-15:30

D.D Line

הדור הבא של תריסי הגלילה

המומחים לתריסי גלילה

ביצוע כל עבודות האלומיניום

מכל הדגמים

נסיון של 20 שנה

תריסי גלילה לחניות, לבתים,

לפרויקטים, חניונים ועוד...

החלפת מנועים

בהנהלת דניאל ודרור danicls500@walla.com
052-8137479 / 052-8975649

